

Het Wilhelmina Kinderziekenhuis is
jarig!

Het
grootste
cadeau

Een nieuwe
kinder-intensive-care

Annette Barlo

Zij kreeg een gróte baby in het WKZ

Grote en kleine momenten

Medewerkers vertellen
wat hen raakt

Universitair Medisch Centrum
Utrecht

met
GROTE
spelletjespagina
voor kids!

125 jaar
WKZ
doe mee!

Functie: Manager Zorg
Wens: 'Dat kinderen en hun ouders met een goed gevoel ons ziekenhuis verlaten.'
Wat houdt je baan in? 'Ik geef leiding aan de hoofden van de verpleegafdelingen, de intensive-care, de poliklinieken en de afdeling pedagogische zorg.'

Julianne Meijers

125 jaar WKZ: groot feest!

Julianne Meijers werkt sinds zes jaar in het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Het komende jaar is zij 'het gezicht' van ons 125e verjaardagsfeest. Daarom aan haar de vraag: vertel eens wat meer over het WKZ, en over het 125-jarige bestaan?

Julianne: 'Het WKZ is het mooiste kinderziekenhuis van Nederland. Waarom? Het is een ziekenhuis, en toch voelt het niet als een ziekenhuis. Het ruikt er niet naar en het leeft: je hoort gelach, soms wat gehuil, peuters rijden op hun driewieler door de gang en pubers spelen in de hal op hun iPads. Een kind is bij ons in de eerste plaats kind en pas in de tweede plaats ziek. We proberen hun verblijf zo prettig mogelijk te maken. Ze kunnen op woensdagmiddag naar het Kindertheater, er zijn speelkamers en speelhoeken, we organiseren veel activiteiten, ook voor kinderen die nog niet uit bed mogen. Het liefst willen we dat ze even vergeten dat ze ziek zijn.'

Teamgeest

Er werken hier zoveel mensen die enorm betrokken zijn. Dat zorgt voor een mooie teamgeest in de organisatie, die voel je. Laatst bijvoorbeeld, had een kind een prachtig gedicht gemaakt voor een verpleegkundige, over hoe fijn ze het vond dat ze altijd voor haar klaarstond.

Het jubileumjaar

Het Wilhelmina Kinderziekenhuis is opgericht in 1888. Inmiddels zijn we 125 jaar verder, en is er veel veranderd. Maar kinderen staan nog steeds voorop. Daarom zamelen we geld in voor het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ: een nieuwe kinder-intensive-care. Op de intensive-care liggen de ziekste kinderen die we hier hebben. Onze intensive-care is echt aan vernieuwing toe. Ouders kunnen bijvoorbeeld nog niet voortdurend bij hun kind zijn omdat de afdeling zich daar niet voor leent. Op onze andere afdelingen is het allang gebruikelijk dat ouders kunnen blijven slapen. Dat vinden we echt heel belangrijk!

In plaats van één groot feest komen er allerlei activiteiten. Zo kan iedereen met ons mee feesten!

- er komt een kindersymposium voor kinderen die hier behandeld worden: we willen graag van hen horen hoe we ons kinderziekenhuis nog meer kunnen verbeteren
- we organiseren een open dag voor mensen uit de omgeving, zodat mensen kunnen kennismaken met het WKZ
- we maken dit mooie 125-jaar-WKZ-magazine
- maar bovenal: we zamelen geld in om de kinderen van het WKZ een nieuwe intensive-care cadeau te doen!

colofon

Wilhelmina Kinderziekenhuis | Lundlaan 6 | 3584 EA Utrecht | wkw125@umcutrecht.nl
 www.125jaarwkw.nl | Vrienden van het Wilhelmina Kinderziekenhuis | Postadres
 Huispost D01.343 | Postbus 85500 | 3508 GA Utrecht | giro 303 | kvk 56083777 | tel 088 756
 1010 | vriendenwkw@umcutrecht.nl | O-utrecht concept, ontwerp en tekst.

Inhoud

- 04 **Groot groepsinterview**
Even buurten bij 7 kinderen.
- 06 **Het grootste cadeau**
Voor de kinderen van het WKZ.
- 09 **Bedankt!**
Ouders vertellen: dit heb ik meegemaakt in het kinderziekenhuis.
- 10 **Annette Barlo**
Zij kreeg een gróte baby in het WKZ.
- 12 **Grote & kleine momenten**
Medewerkers vertellen wat hen raakt.
- 14 **Grote spelletjespagina**
Voor kids: van doolhof tot doorloper.
- 16 **Grote verschillen**
In gesprek met een zuster van toen en eentje van nu - wat is er veel veranderd!
- 18 **Groot hart**
Deze mensen en organisaties zetten zich al in voor het WKZ. Inspirerend: u kunt ook uw steentje bijdragen.
- 20 **Grote oproep**
Zo doet u mee aan het grootste cadeau!

Klein interviewt groot ⁹ kindervragen aan Jan Kimpem

Femke van den Broek is 10 jaar. Pasgeleden werd ze in het WKZ aan een gaatje in haar hart geopereerd. En nu zit ze alweer fris en fruitig op tafel bij Jan Kimpem. Hij is voorzitter van de Raad van Bestuur van het UMC Utrecht, waarvan het WKZ onderdeel is. Femke heeft met de kinderen van haar klas vragen voor hem bedacht.

Heeft u zelf weleens in het ziekenhuis gelegen?

'Ja, de eerste keer was ik 6. Ik kreeg een longontsteking. Toen heb ik vier maanden in het ziekenhuis gelegen en kreeg ik twee keer per dag een spuit in mijn billen. Bij mijn tweede keer in het ziekenhuis was ik al volwassen. Dat was toen ik mijn proefschrift maakte. Dan werk je vier jaar in een laboratorium, en aan het eind van die vier jaar is er feest. Dan krijg je een smoking aan en dan worden er drie kwartier lang vragen aan je gesteld. Alleen kreeg ik toen een ontsteking in mijn buik. In plaats van dat feestje, lag ik in het ziekenhuis.'

Wat is uw lievelingskleur?

'Blauw.'

Wat is uw lievelingseten?

'Alles wat Italiaans is. Het liefst als mijn vrouw het kookt. Ik hou van alle soorten pasta, en ook van groente. Van vlees hou ik iets minder, dat eet ik maar één keer per week. O ja, pizza vind ik ook lekker!'

Wat is uw wens?

'Dat er geen kinderziekenhuizen en kinderartsen hoeven te zijn, omdat er geen kinderen ziek zijn. Ik vind dat het ergste wat er is: zien dat kinderen ziek zijn. Dat horen ze niet te zijn.'

Bent u getrouwd?

'Eh, even tellen, ja: al 27 jaar!'

Hebt u kinderen?

'Jazeker: we hebben twee dochters. Eén gehandicapte dochter van 25, zij zit in een rolstoel. Zij kan eigenlijk niks zelf, ze moet door ons verzorgd worden. Tot haar achttiende heeft ze bij ons gewoond en nu woont ze in een instelling met andere gehandicapte kinderen. Zij was heel klein toen ze geboren werd, ze woog nog minder dan een pakje suiker. Daarna hebben wij een tweede dochter geadopteerd uit Amerika. Die is 22. Ik heb toevallig vanmiddag met haar geluncht, want ze loopt stage in het UMC Utrecht bij radiologie.'

Had u vroeger wel haar?

'Ja, tot mijn 21e. Tot drie jaar geleden ging ik nog wel naar de kapper, maar van mijn dochters kreeg ik voor mijn vijftigste een tondeuse. Ik heb in een kinderkliniek weleens kinderen gezien die door medicijnen hun haar verloren. Dan vroegen ze me: 'Heb jij ook die medicijnen gekregen?' En dan zei ik: 'Nee, ik heb gewoon geen haar. Bij jou komt het tenminste nog terug!'

Wie is Jan?

Jan Kimpem is sinds vier jaar voorzitter van de Raad van Bestuur van het UMC Utrecht, waar het Wilhelmina Kinderziekenhuis onderdeel van is. Daarvoor was hij professor in de kindergeneeskunde. Hij is zelf ook jarenlang kinderarts geweest. Jan komt oorspronkelijk uit België en woont al 22 jaar met zijn vrouw en dochters in Nederland.

Wie is Femke?

Bij Femke werd vorig jaar een hersenabces ontdekt. In het Nijmeegse UMC St Radboud werd ze daaraan geopereerd. Toevallig kwam toen aan het licht dat Femke een gaatje in haar hart had. Daaraan is ze in het WKZ geopereerd. De operatie viel mee: 'Ik ben maar één dagje van school weggebleven!' Omdat Femke een journalist-in-de-dop is, is ze de ideale interviewster voor het 125-jaar-WKZ-magazine!

Een nieuwe kinder-intensive-care

Het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ

Als je kind echt ernstig ziek is, komt het op Pelikaan, onze intensive-care. Er is plek voor veertien kinderen. De bedden zijn bijna altijd bezet, ernaast zitten de ouders op stoeltjes. En toch is het er stil, de patiënten slapen. Koos Jansen en Daan Troost werken op deze afdeling, waar het gaat om leven en dood. Zij dromen van een nieuwe kinder-intensive-care. Want Pelikaan is hard toe aan vernieuwing. Dit moet het grootste cadeau ooit worden, voor de kinderen van het WKZ.

Hoeveel kinderen liggen er per jaar op de intensive-care?

Koos Jansen: 'Dat zijn er per jaar ongeveer 750, tussen 0 en 18 jaar. Dat lijkt enorm veel, maar we moeten soms zelfs nee zeggen tegen patiënten, omdat we geen bed meer vrij hebben. We hebben nu veertien bedden op de IC, en dat moeten er ongeveer vierentwintig worden in de nieuwbouw. Toch is capaciteitsuitbreiding niet de belangrijkste reden voor onze nieuwbouwplannen.'

Waarom moet er dan een nieuwe kinder-intensive-care komen?

Daan Troost: 'Er zijn eigenlijk twee dingen die heel belangrijk zijn bij het ontwerpen. Hij moet zo kindvriendelijk mogelijk worden én 'ouder-vriendelijk'. Om met het eerste te beginnen: het liefst zouden we kamers bouwen waarin de kinderen contact hebben met de buitenwereld, iets meekrijgen van de natuur. We willen ook graag

met speciale verlichting een dag- en nachtritme kunnen creëren. De kinderen hebben hier vaak geen idee meer of het overdag of 's avonds is.' **Koos Jansen:** 'Ook willen we glas tussen de verschillende kamers dat zowel transparant kan zijn als blinderend. Dat geeft je de mogelijkheid om af en toe even voor privacy te kiezen. Voor kinderen die afhankelijk zijn van al die techniek, is het belangrijk om een huiselijke sfeer te creëren. Dat helpt echt bij het herstel.'

En voor de ouders?

Koos Jansen: 'Voor hen geldt dat we nu echt ruimte tekortkomen. Je moet je voorstellen; hier liggen echt de ziekste kinderen. Dat grijpt je enorm aan als vader of moeder. Je wilt het liefst 24 uur per dag bij je kind zijn, maar dat is hier op deze beperkte ruimte echt zwaar.' **Daan Troost:** 'Rondom het bed van je kind heb je niet veel meer dan een meter, dan hangt er een gordijn en achter dat gordijn zitten >>

Daan:
'Kinderen liggen gemiddeld vijfenvijfde dag op de kinder-intensive-care'

Koos:
'Er zijn ook kinderen die hier wel een half jaar blijven. Vaak jonge kinderen met complexe ziektes'

Daan Troost
Functie: Hoofd Zorgeenheid
Ervaring: 15 jaar
Wens: 'een écht kind- en ouder-vriendelijke omgeving creëren.'

Koos Jansen
Functie: Kinderarts-intensivist
Ervaring: 20 jaar
Wens: 'de meest innovatieve kinder-intensive-care ontwikkelen.'

125 jaar
WKZ
doe mee!

doe mee aan het grootste cadeau!

De kinder-intensive-care is dus heel hard aan vernieuwing toe. Vrienden WKZ zet zich in 2013 met hart en ziel in om een nieuwe kinder-intensive-care mogelijk te maken. Kinderen en ouders kunnen nu niet altijd samen zijn op deze afdeling, en dat vinden we in ons kinderziekenhuis enorm belangrijk. Wilt u ook meedoen aan het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ? Kijk op de achterkant en vul de machtigingskaart in óf ga naar www.125jaarwkz.nl. Alvast bedankt namens alle kinderen, artsen en verpleegkundigen van het WKZ!

Nieuwe burens voor het WKZ

Over drie jaar staat het Prinses Máxima Centrum voor Kinderoncologie naast het WKZ. Topzorg en toponderzoek op één centrale locatie, om sneller meer kinderen van kanker te genezen met minder bijwerkingen en meer aandacht voor de ontwikkeling van het kind, samen met de ouders en de gezinnen van de kinderen. Het WKZ zal de kennis en hoogwaardige faciliteiten, zoals de OK's en de nieuwe kinder-intensive-care, delen met dit nieuwe centrum.

veel kinderen die in ons kinderziekenhuis worden behandeld een aandoening hebben die maar heel weinig voorkomt? | In het WKZ dagelijks ongeveer 100 kinderen opgenomen zijn? | Er 10 tot 14 kinderen op de kinder-intensive-care liggen? | Kinderen die worden opgenomen gemiddeld 5 tot 6 dagen in het WKZ blijven, maar sommige kinderen zelfs wel anderhalf jaar? | Ouders altijd bij hun kind mogen zijn en ook mogen blijven slapen? | En dat we dat ook op de kinder-intensive-care willen gaan realiseren? Doet u ook mee aan het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ? Kijk op de achterpagina van dit magazine of op www.125jaarwkz.nl | We in ons ziekenhuis de meeste jeugdrea-

patiënten in Nederland behandelen? | We in ons ziekenhuis de helft van de Nederlandse CF-patiënten (met taaislijm-ziekte) behandelen? | Dat het WKZ de eerste kinder-intensive-care van Nederland had met een eigen, speciaal opgeleide medische en verpleegkundige staf? | Wij de eerste 3D hartcatheterisatie-kamer speciaal voor kinderen in Nederland in gebruik hebben? | We vier keer per jaar de Zwangere Zaterdag organiseren? Hier kunt u persoonlijk advies krijgen rondom bevallen in het WKZ en alvast onze moderne verloskamers bekijken. Kijk voor meer informatie op www.zwangerezaterdag.nl

'Het moet hier open en licht worden. Met voldoende ruimte voor de ouders, want die willen bij hun kind zijn'

andere ouders bij hun kind, dat óók ernstig ziek is. Je hebt dus bijna geen privacy, je bevindt je steeds onder de mensen, en dat is belastend. Als je even wilt werken - niet iedere ouder kan zomaar lang vrij krijgen van zijn of haar werk - dan is dat hier lastig. Omdat het krap is, is het vaak stil, er ontstaat een sfeer waarin je gaat fluisteren. Dat geeft een drukkend gevoel.'

Koos: 'Tel daarbij op dat zich bij een kind op de intensive-care stresssituaties kunnen voordoen, waarbij de artsen snel in actie moeten komen. Dat is voor jou als ouder van dat kind belastend om mee te maken. Maar je krijgt hier ook de noodgevallen van de kinderen naast jouw kind mee. Dat is bijzonder onrustig.'

Daan: 'Al deze dingen bij elkaar maken dat het inmiddels broodnodig is om onze intensive-care aan te pakken.'

Waar kunnen ouders nu 's nachts slapen?

Koos: 'We hebben op dit moment één ouder-slaapkamer. We proberen met een ligstoel toch meer ouders de gelegenheid te bieden om bij

hun kind te slapen. Dat is natuurlijk verre van ideaal. We hebben voor je kind op deze intensive-care alles in huis als het om goede zorg gaat, maar er is op het 'zachte gedeelte' nog veel verbetering mogelijk.'

En hoe zit het met broertjes en zusjes?

Daan: 'Ja, die willen natuurlijk ook graag op bezoek komen, maar dat wordt erg krap. Voor kinderen die hier lang blijven zouden we graag twee kamers beschikbaar hebben: een slaapkamer en een familiekamer. Daarin willen we dat er gespeeld kan worden, dat je zelf iets kleins kunt koken, eigenlijk een beetje een thuissituatie nabootsen.'

Koos: 'Verder willen we voor het contact met het thuisfront webcams installeren. Dan kunnen de ouders thuis toch kijken naar hun kind, en dat geldt natuurlijk ook voor broertjes en zusjes.'

Verandert er in de medische zorg nog iets?

Koos: 'Er zijn inmiddels nieuwe apparaten ontwikkeld, waarmee we de zorg nog meer kunnen optimaliseren. Ook daar gaan we een slag maken.'

Daan: 'Die apparaten moeten we dan wel kwijt kunnen. En artsen en verpleegkundigen hebben bewegingsruimte nodig om deze te kunnen bedienen en aflezen. Daar houden we in de nieuwe intensive-care natuurlijk rekening mee.'

Wanneer is de kinder-intensive-care af?

Daan: 'In 2016. Tja, zoiets kost nou eenmaal tijd. We moeten het in stappen gaan doen, want er blijven altijd kinderen om te verzorgen, die kunnen we niet naar huis sturen. Dus we gaan een

unit verbouwen, daar gaat een groep in, en dan verbouwen we de volgende en zo verder.'

Koos: 'Overigens gaan we de intensive-care meer integreren met de afdeling Leeuw, dat is de afdeling kinder-hartbewaking. Deze afdeling kampt met dezelfde problemen.'

Dit zijn tekeningen van de nieuwe kinder-intensive-care. De huidige kinder-intensive-care is krap. Er is nauwelijks genoeg plek rondom het bed voor alle apparatuur en voor het medische personeel. En dan moeten de ouders ook nog een plekje vinden. Soms zitten zij daar 24 uur per dag met hun zorgen om hun zieke kind. In de nieuwe intensive-care is de sfeer warmer en zachter en de ruimte is opener. Ook kun je je er als ouder af en toe even terugtrekken in een ruimte die af te sluiten is. Dan kun je net iets rustiger slapen. Dat verlicht de stress, voor ouder en kind.

in het WKZ de meeste hartoperaties bij baby's worden verricht in Nederland met de beste resultaten? | in het WKZ de meeste operaties bij kinderen met epilepsie plaatsvinden? | we expert zijn in de behandeling van kinderen die niet van incontinentie genezen? | ons ziekenhuis koploper is in vaccinonderzoek bij kinderen maar nu ook onderzoek bij bejaarden doet? | in het WKZ onderzoek gedaan wordt om darmen te maken uit stamcellen? | het WKZ onderzoekt hoe stamceltransplantaties steeds verder verbeterd kunnen worden en welke onbehandelbare ziekten nog meer genezen kunnen worden door een stamceltransplantatie?

Bedankt!

Kleine verhaaltjes, grote gebeurtenissen, dankbare ouders

Warm bad

'Lisanne is bijna 18 en dan houdt het op in het WKZ. Ze was anderhalf toen we er voor het eerst kwamen. Ze heeft jeugdreuma en is altijd onder controle gebleven. Het zal flink wennen zijn in een ander ziekenhuis. Maar ook in die overgang begeleidt het WKZ ons. **Dat persoonlijke contact is wat het ziekenhuis zo bijzonder maakt.** Er is altijd alle tijd. Iedereen geeft ons het gevoel dat ons kind het belangrijkste is. Haar arts weet alles over Lisanne en vraagt naar foto's als ze op kamp is geweest. Het is een warm bad waar we langzaam afscheid van moeten nemen.'

Wiebe en Lian Dijkstra

Ons wondertje

'Julia is nu drie. Energiek en kerngezond. Maar vlak na haar geboorte was ze ten dode opgeschreven. Een hersenvliesontsteking en een herseninfarct, dat zou ze niet overleven. Het beste waar we op mochten hopen was een kindje in een rolstoel. Gelukkig wist een arts van een experimentele behandeling die in het WKZ mogelijk was. **Het team van Neonatologie heeft het leven van onze dochter gered.** We werden overal bij betrokken, mochten overal bij zijn en konden altijd bij de arts en andere teamleden terecht. Die openheid was heel bijzonder. Het leven van onze dochter, daar zijn we het WKZ 200% dankbaar voor. We noemen haar ons wondertje.'

Nathalie en Paul Funcke

Hij heeft maar twee keer gehuild

'Ook de arts dacht even dat het echt mis ging. Na de hersenoperatie waren er complicaties. Vochtphoping en een bloeding. Jarno leek het niet te gaan halen. Door het snelle ingrijpen en een tweede operatie leeft hij nu nog. **Daar zijn we het ziekenhuis zó dankbaar voor. We zijn supergoed begeleid in die periode.** En ook nu belt de epilepsieverpleegkundige nog regelmatig. Met Jarno gaat het fantastisch. Hij loopt weer, springt weer. Hij heeft praatjes en gaat halve dagen naar school. Het is een bijzonder kind. In al die tijd heeft hij maar twee keer gehuild.'

John en Jacqueline Lucas

De wereld was even van ons drieën

'Mijn bevallingen hadden niet allemaal een goede afloop. Maar ze waren alle drie heel mooi en fijn. Ook die eerste. Onze zoon werd met 21 weken dood geboren. Je hebt geen idee wat je dan kunt verwachten. **De adviezen van het ziekenhuis waren heel goed. Alles werd overlegd en onze wensen stonden voorop.** Die begeleiding gaf veel rust. Zo veel rust, dat we gek genoeg heel gelukkig waren na de bevalling. Hij leefde niet, maar toch waren we heel erg samen. De wereld was even van ons drieën. Mijn twee volgende zwangerschappen waren heerlijk. Ieder bezoek aan de verloskundige van het WKZ voelde alsof ik bij een vriendin op de koffie kwam.'

Paul en Esmeralda Weideman-Schuurman

Annette Barlo

beviel ook in het WKZ

Ik vond het heerlijk om zwanger te zijn. Dat gevoel dat je een ziertje in je draagt... Het is gek, maar af en toe mis ik dat nog steeds. Terwijl het achteraf gezien best zware zwangerschappen waren, ik had beide keren zwangerschapsdiabetes. Bij mijn eerste zwangerschap had ik het niet in de gaten. Ja, ik was weleens ontzettend moe, en ja ik had een enorme buik. Zelfs de postbode vroeg of ik geen tweeling kreeg. Maar het is pas na de bevalling geconstateerd, toen bleek dat Sjoerd 11,5 pond woog. Ik ben van hem bevallen in een ziekenhuis in Hilversum. Toen de gynaecoloog in de gaten kreeg dat het zo'n groot kind was, besloot hij dat het een keizersnede werd. Dat was natuurlijk maar beter ook. Van zo'n flink kind bevallen is geen pretje. Omdat de kans heel groot is dat je bij een tweede zwangerschap weer zwangerschapssuiker krijgt, ging ik naar het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Niets ten nadele van het andere ziekenhuis, maar bij het WKZ had ik een heel vertrouwd gevoel. De kinderen van mijn broer en zus zijn er ook geboren, bij mijn zus ben ik zelfs bij de bevalling geweest.

Ik vond het daar fijn. Hoewel ik nu voor de controles naar het ziekenhuis moest en het dus wel een iets minder zorgeloze zwangerschap was dan de eerste. De verpleegsters zijn er echt leuk. Als ik nu op kraambezoek bij een vriendin kom, herkennen ze me nog steeds. Ik had er altijd het idee: wat ik heb is niet erg, ze deden daar heel nuchter over de diabetes. Je krijgt meer echo's en ze checken alles. Ik wilde dit keer weer een keizersnede. Ik verwachtte weer een groot kind en dacht: ik ga er niet aan beginnen. Dat mocht gelukkig. Waar ik wel even aan moest wennen, was dat ze je dan gaan bellen om te zeggen wanneer je kind gehaald zal worden. Dat heeft toch iets klinisch. Hij werd gepland op 9 maart. Uiteindelijk is Guus een dag eerder geboren, dat vind ik wel erg leuk. Heeft ie toch zelf gekozen wanneer hij geboren wilde worden!

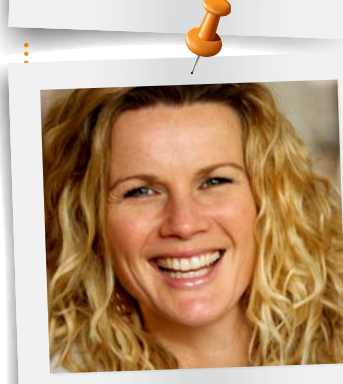
Ik ben niet iemand die per se thuis met kaarsjes en wierook wil bevallen. Het kind moet eruit, dan maakt de omgeving me weinig uit. Ik lag prima in het ziekenhuis, ik had rugweeën, maar als ik op mijn zij lag, ging het goed. Het was zelfs gezellig, Frank en mijn zus waren erbij. Uiteindelijk was het zover en gingen ze de anesthesist bellen

Een wolk van een baby, zeggen ze weleens. Zo kun je de zons van actrice en presentatrice Annette Barlo rustig omschrijven. Haar tweede zoon Guus woog bij de geboorte maar liefst 9,5 pond. Maar Sjoerd, hier op de foto bij Annette thuis, spande de kroon met zijn 11,5 pond. Annette koos er bij haar tweede zwangerschap bewust voor om naar het Wilhelmina Kinderziekenhuis te gaan. 'Daar had ik een heel vertrouwd gevoel bij.'

'In het WKZ zijn ook de kinderen van mijn zus en van mijn broer geboren'

en de kamer klaarmaken. Maar toen waren er drie spoedgevallen die voorrang kregen. Die kans loop je natuurlijk in een ziekenhuis. Maar met mij ging het goed, ik was blij dat ik geen voorrang hoefde te krijgen. Ik liet het allemaal gewoon over me heen komen. Om 8 uur 's ochtends is ie uiteindelijk geboren. Wat ik heel jammer vind is dat ik van Sjoerd vlak na de bevalling heel weinig foto's heb. Gelukkig was er in het WKZ iemand die een fototoestel heeft gepakt om heel veel foto's van Guus te maken. Daar ben ik echt heel blij mee. Toen Guus vorig jaar naar de kleuterschool ging, vond ik dat wel moeilijk, dan heb je geen kind meer thuis. En ik vind baby's ook zo leuk! Toen ging ik twifelen of we niet toch een derde kind wilden. Ik ben teruggegaan naar het WKZ om aan de gynaecoloog te vragen hoe groot het risico was bij een derde zwangerschap. Hij was er duidelijk over, dat was geen probleem. Hij zei bij het afscheid zelfs: 'Ik zie je weer terug he?' Maar Frank en ik voelden dat ons gezin compleet was. Medisch gezien kon het, en die geruststelling was heel fijn.

Wat ik goed kan, is een veilige thuishaven creëren. Ik ben goed in aandacht geven, in luisteren. Ik voel het meteen als er iets is, ga het gesprek aan. Op dit moment, ik ben net gestopt bij RTV Utrecht, ben ik veel thuis. Ik merk dat ze dat fijn vinden, en ik ook. Je kunt er meer écht zijn. Als je het druk hebt, moet alles snel, en luister je soms maar half. Ik ben echt niet altijd scherp. Ik heb weleens met Sjoerd bij een vriendje voor de deur gestaan met een cadeautje. Deed de moeder open en bleek dat het verjaardagsfeestje gisteren was geweest. Of dan stond ik bij de peuterspeelzaal en dacht: waar is iedereen toch? Was het vakantie, dat had ik even gemist. Het grappige is dat Sjoerd me tegenwoordig helpt. Dan zegt ie: 'Mama, op dinsdag moet ik altijd mijn map meenemen he?' Dat vind ik eigenlijk heel mooi.'

Annette Barlo (38)
Actrice en presentatrice

Veel mensen kennen haar nog uit de langlopende VARA-serie 'Oppassen', tegenwoordig speelt ze in de KRO-jeugdserie 'Vrijland'. Tot voor kort presenteerde ze bij RTV Utrecht het programma 'U Vandaag'.
Getrouwd met: tv-producent Frank Timmer
Kinderen: twee zons, Sjoerd (8) en Guus (5)

WKZ Gefeliciteerd!

Olympische vlam

Pieter van den Hoogenband: 'Als toernooidirecteur van het European Youth Olympic Festival Utrecht 2013 is het mij een eer het Wilhelmina Kinderziekenhuis te feliciteren met hun 125-jarig jubileum! Tijdens de WKZ-jubileumactiviteiten kunnen patiënten en eventueel broertjes en zusjes deel uitmaken van het EYOF Utrecht 2013. In juli krijgt een aantal van hen de kans de officiële Olympische vlam te dragen. Daarnaast kunnen kinderen meedoen aan enkele onderdelen van de Urban Tour. Dit gave sport(pret)park komt in juli speciaal naar het WKZ. Ik hoop dat de kinderen hierdoor even kunnen vergeten dat ze ziek zijn! High Five!'

Ga zo door!

Humberto Tan, ambassadeur Vrienden WKZ: 'Van harte gefeliciteerd, WKZ! Al 125 jaar vol aandacht voor alle patiënten!'

Foto: Mathilde Dooij

Toekomst voor kinderen

Esther Vergeer: 'Als vriend(in) van het Wilhelmina Kinderziekenhuis wil ik jullie feliciteren met dit mooie jubileum. Ik hoop dat veel mensen mee gaan doen aan het grootste cadeau voor het jarige WKZ. Ik weet vanuit de Esther Vergeer Foundation dat het heel belangrijk is dat kinderen een toekomst hebben. De 'Vrienden van het Wilhelmina Kinderziekenhuis' zetten zich hiervoor actief in. Geweldig.'

er in het WKZ bijna 3000 bevallingen per jaar plaatsvinden? | In het WKZ de meeste kinderen geboren worden op dinsdag en de minste op zondag? | u de keuze kunt maken om te bevallen in het WKZ, ook als u geen medische indicatie heeft? | we ernaar streven om u persoonlijk te begeleiden en dat uw baby binnen twaalf uur is geboren vanaf het moment dat de bevalling echt is begonnen? | u er ook voor kunt kiezen om u te laten begeleiden door uw (eigen) verloskundige en kraamverzorgende en dat ook alle extra specialistische (academische) zorg voor moeder en kind direct binnen handbereik is? | onze gynaecologen en kinderartsen 24 uur per dag in huis zijn?

Wist u dat

Doe mee! Kijk op www.125jaarwkz.nl

Grote & kleine momenten

Wat maakt werken in het WKZ zo speciaal? Wat raakt je? Medewerkers vertellen.

Spanning en ontroering

'Ik werk inmiddels bijna 25 jaar op Verloskunde en zou niets anders willen. Er is actie, spanning, ontroering en zorg. Er is in de loop der jaren veel veranderd. Ik ben begonnen in het Academisch Ziekenhuis Utrecht (AZU) in de stad. Pas bevallen moeders moesten met de ambulance naar het WKZ als hun kindje op de intensive-care terecht kwam. Dat kon soms wel een paar dagen duren. Sinds 1999 zijn wij de enige volwassenenafdeling in het WKZ en kunnen de moeders altijd naar hun baby's. We zijn op dit moment druk bezig met het moeder-kind-centrum en hopen te bereiken dat moeder en kind altijd bij elkaar kunnen verblijven. Ik heb de afgelopen jaren veel mooie en grappige dingen meegemaakt. Zo was er een ouderpaar dat vroeg of we ervoor wilden zorgen dat er zo min mogelijk licht op de verloskamer was als het kind geboren werd. Dus dat deden we. De grap was dat de vader, toen het kind eenmaal geboren was, snel zijn foto-stel pakte en met een enorme flitser vele plaatjes van het kindje maakte. Ja, dan moet je toch echt wel lachen.'

Caro Bloemsaat
Senior verpleegkundige Verloskunde

Prachtig

'Elke dag dat je voor een (ziek) kind verschil kan maken is voor mij speciaal. Kinderen zijn puur, 'what you see is what you get'. Ze leven in het hier en nu. Elke keer als ik een kind terugzie na een trainingsprogramma en meet welke vooruitgang ze hebben geboekt, en wat dit voor hem of haar in het dagelijks leven betekent, maakt dat me blij en gelukkig. Dat we kinderen vertrouwen kunnen geven in wat ze kunnen, maakt dat ze nog meer uit zichzelf halen. En dat maakt ons vak prachtig.'

Erik Hulzebos
Medisch (Inspannings)fysioloog

Vaders vallen flauw

'Als verloskundige in het WKZ kan ik wel honderd dingen noemen die me raken. Het geluk van de nieuwe ouders, het verdriet als ze een kindje verliezen, de angst bij een veel te vroeg geboren baby, de verwondering over de kleine teentjes, de angst en onzekerheid bij een afwijkende echo, een zieke zwangere die bezorgd is om haar gezin thuis, het broertje van twee die met zijn vingertje in de oogjes van zijn pasgeborene zusje prikt, de pijn van de weeën, de vader die flauwvalt (het gebeurt echt), het werken als team om de patiënten en hun partners zo goed mogelijk te begeleiden, de zorg voor elkaar als er weer iets heftigs is gebeurd en de lol die we samen kunnen hebben. Ik ben trots op onze patiënten en op onze afdeling verloskunde!'

Ien van der Woerd-Elink
Klinisch verloskundige

Gezellig!

'Trots ben ik wanneer ik Bram hoor zeggen als hij net wakker is van zijn ingreep en nog rustig op de operatietafel ligt: 'Hé dokter, bent u daar ook, wat gezellig!' En trots ben ik ook als moeder en vader op de operatiekamer naar hun drieling kijken, die pas is geboren en het goed doet, na snel ingrijpen van het hele team!'

Desiree van der Werff
Medisch Hoofd Operatiekamercomplex
en kinderaanesthesioloog

Nooit routine

'Bij een meisje met ernstige epilepsie, gedragsproblemen en een ontwikkelingsachterstand kon jarenlang geen oorzaak worden gevonden. Totdat enkele jaren geleden in de medische literatuur over een nieuw epilepsiegen werd gepubliceerd, dat kort daarna in ons DNA-laboratorium bij haar kon worden onderzocht. We hadden de oorzaak gevonden. Eindelijk kwam een einde aan alle vaak ingrijpende onderzoeken die bij haar werden verricht. Dit illustreert voor mij het werk op de afdeling Medische Genetica. Het werk is nooit routine, want als je een patiënt gisteren niets te bieden had, kan dat vandaag weer anders zijn!'

Eva Brilstra
Afdeling Medische Genetica

Blij

'Op de WKZ school geven we dagelijks les aan alle kinderen die hier lang of regelmatig verblijven. Daarnaast geven we advies aan scholen en begeleiders om schoolzaken optimaal te regelen voor kinderen die last ondervinden van hun ziekte op school. We maken elke dag speciale dingen mee. Net op dit moment hoor ik een collega bellen met een zorgcoördinator van een school. Ze heeft een melding gekregen van de arts dat hij zich zorgen maakt over zijn patiënt. Zieke kinderen kunnen onmogelijk het volle schoolprogramma draaien. Zij schreeuwen niet in de klas om aandacht, ze zijn vaak onzichtbaar en willen niet anders zijn. Ik word er blij van als ik ervoor kan zorgen dat het begrip voor kinderen vergroot wordt op school. Ik hoop dat mijn collega dat ook heeft kunnen bereiken met het telefoontje, dat ze zojuist heeft afgerond.'

Inke van de Venne
Consulent Onderwijssteuning zieke leerlingen

'Werken in een omgeving waar ik altijd kinderstemmen om mij heen hoor: daar hou ik van!'

Marjan Scherrenberg
Secretaresse Poliklinische Zorg

Uitdaging

'Op de afdeling Medische Genetica werken we met volle inzet aan alsmaar betere zorg voor patiënten met een erfelijke aandoening. Met de technieken van tegenwoordig is bijvoorbeeld de tijd dat je als patiënt op de uitslag moet wachten gehalveerd. Dat ik hieraan mijn steentje heb kunnen bijdragen geeft een gevoel van trots en voldoening. En de techniek blijft zich ontwikkelen, wat mijn werk elke dag weer tot een uitdagende taak maakt.'

Bert van der Zwaag
Afdeling Medische Genetica

Kleine glimlach

'Een meisje van 5 jaar (terminaal) heeft tijdens haar behandeling zoveel moeten inleveren dat ze in een rolstoel ligt en alleen nog haar rechterarm en haar rechtervoet kan bewegen. In de speelkamer zet ik K3 op, haar favoriete muziek. Zodra ze de muziek hoort verschijnt er een kleine glimlach op haar gezicht. Haar ogen sprankelen. Ze tuit haar lippen, strekt haar hand uit, haar wijsvinger gaat omhoog en omlaag en haar voet beweegt heen en weer... Ik krijg van haar de opdracht om haar na te doen en ik doe met haar mee. Het dansen kan beginnen! Samen gaan we op in haar 'dansen', het enige dat op dit moment telt.'

Toria Amhaal
Pedagogische zorg

De grote spelletjespagina

Doe je ook mee?

Zoek de verschillen

In de plaatjes hieronder zitten maar liefst 7 verschillen. Kun jij ze allemaal vinden?

Verbind de lijnen

Zoek de volgende woorden

infuus
rolstoel
ziek
kaart
fruit
wit
cadeau
dokter
bloemen

bed
slapen
ballon
misselijk
bezoek
kikker
pauw
giraf
eekhoorn

pelikaan
leeuw
kameleon
jumbo
wkz

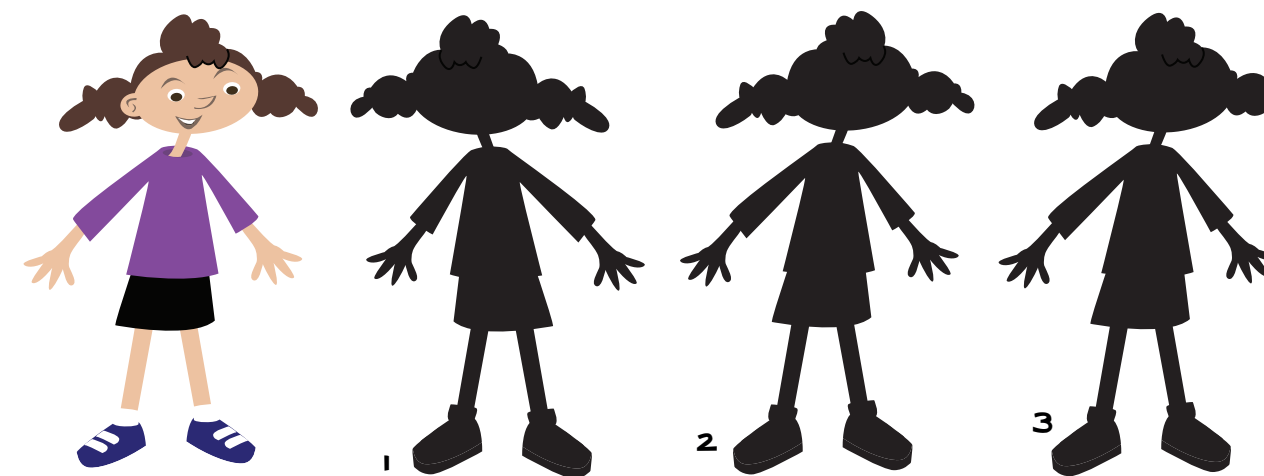
x	l	e	e	u	w	b	e	w	k	g	i	r	a	f
p	i	l	e	l	i	e	m	k	a	f	r	u	i	t
e	u	h	k	o	t	d	e	z	m	i	f	d	i	k
l	b	f	h	i	k	i	k	k	e	r	s	o	g	a
i	a	r	o	l	s	t	o	e	l	a	l	k	b	i
k	l	z	o	b	l	o	e	m	e	n	a	t	e	n
a	l	o	r	i	p	a	u	w	o	g	p	e	z	f
a	o	i	n	j	u	m	b	o	n	i	e	r	o	u
n	n	i	c	a	d	e	a	u	g	n	n	r	e	u
z	i	e	k	o	m	i	s	s	e	l	i	j	k	s

Doolhof

Weet jij wie er het snelst bij het cadeau is?

Zoek dezelfde schaduw

De antwoorden? De 7 verschillen: de kleur van de muur, het haar, de deken, de lamp en de boeken, de tijd op de klok is anders en het meisje heeft sproetjes. Bij 'verbind de lijnen' komt een eekhoorn tevoorschijn. Bij 'doolhof' is het antwoord nr 2. Bij 'zoek dezelfde schaduw' is het nr 3.

Wist je dat

we in het WKZ een speeltuin op het dak hebben? | je in het WKZ elke woensdagmiddag naar het Kindertheater kunt? | je om de week op donderdag dieren kunt voeren en knuffelen? Konijnen, cavia's en hamsters worden met de dieren-ambulance opgehaald bij de kinderboerderij en naar het WKZ gereden. | je, als je niet naar het Kindertheater De Hoge Hoed kan omdat je je bed nog niet uit mag, op Wiki-tv kunt zien wat er gebeurt? | er op elke verpleegafdeling een huiskamer is? Het is de plek om spelletjes te doen, te knutselen en met spelcomputers te spelen. | kinderen elke dag een activiteit kunnen doen met een van de pedagogisch medewerkers? De ene keer alleen, aan bed; de andere keer met een

groepje in een speelkamer. | nu elke dag 24 uur per dag je vader en moeder bij je mag zijn? | je in de speelkamer op de vierde verdieping kunt koken, bakken en chillen in de loungehoek? Dat is de ideale plek voor kinderen vanaf 7, 8 jaar. Peuters en dreumesen hebben hun eigen speelkamer, ook op de 4e. | je – als je je bed niet uit mag – soms een sneltenaar, goochelaar of verhalenvertelster op bezoek kunt krijgen? En af en toe staan er plotseling berendokters of cliniclowns in je kamer! | elk kind in het ziekenhuis tv, telefoon en internet op zijn of haar kamer heeft? | er op de gangen van elke afdeling en in de hal voetbaltafels en tafeltennistafels staan waar je een partijtje kunt spelen?

Wist je dat

Zuster van toen

Patiënt van toen

Daan Smit, 25 jaar

'Elf jaar geleden, ik was 14, kwam ik in het WKZ met leukemie. Ik heb toen een half jaar op de afdeling Giraf gelegen. Net voor mijn 17e werd ik weer ziek, ik kreeg een beenmergtransplantatie. Die opname duurde ook een half jaar. Op mijn 19e ben ik een eigen bedrijf gestart, in fotografie en webdesign. Nu, zes jaar later, ben ik via mijn werk en het mentorprogramma weer verbonden met het WKZ. Als mentor begeleid ik één of twee kinderen die hetzelfde hebben als ik had. Daarom ben ik nu weer veel in het WKZ.

Het WKZ is voor mij heel belangrijk. Ondanks alle nare dingen die ik daar heb meegemaakt voelt het fijn om daar weer te zijn. De afdeling was mijn thuis, de verpleging voelde net zo vertrouwd als mijn ouders. Het was een veilige plek. Geweldig dat het WKZ zo'n thuis kan maken voor de kinderen. Weet je wat gek was? Op een gegeven moment had ik heimwee naar het WKZ. Toen heb ik gevraagd of ik er weer een nachtje kon slapen. Hoe bijzonder is dat?!

'Er zijn veel kinderen die ik nooit zal vergeten'

Maartje Bakker

FUNCTIE: sinds 11 jaar gepensioneerd, 23 jaar kinderverpleegkundige geweest in het WKZ **LEEFTIJD:** 71 **AFDELING:** Giraf

'Toen ik in 1978 bij het WKZ kwam, was ik verbaasd: niemand droeg een uniform, iedereen tutoyeerde elkaar. Het leek helemaal niet op een ziekenhuis.'

Waarom hebt u voor dit werk gekozen?

'Ik wist al jong dat ik later met kinderen wilde werken. Ik heb eerst jarenlang op de kraamafdeling in het Diakonessenhuis gewerkt, en pas op mijn 38e de kinderaantekening gehaald. Tot mijn zestigste heb ik in de zorg gewerkt.'

Wat hebt u allemaal gedaan?

'Ik heb veel kinderen met leukemie verpleegd, en heel wat ontwikkelingen meegemaakt. Ik was bijvoorbeeld bij de eerste beenmergtransplantatie die in het WKZ werd uitgevoerd. Dat was spannend voor iedereen.'

Hoe was het vroeger?

'Toen het WKZ nog op de A.B.C.-straat zat, zat de hoofdzuster in haar kantoor midden op de afdeling. Ze was er altijd, er waren toen veel minder besprekingen. Zij hield alles in de gaten. Ze deed de administratie met de hand, want er waren natuurlijk geen computers. Ook wisten we in die tijd minder van hygiëne. Cytostatica, zware medicatie tegen kanker, werd nog zonder beschermende kleding op de afdeling klaargemaakt.'

Was het zwaar?

'Ja, je hebt met veel pijn en verdriet te maken. Omdat je zulk intensief contact had met de ouders, ging ik ook weleens naar een begrafenis of crematie van een overleden kind. Gelukkig kon ik thuis mijn verhaal kwijt bij Theo. Maar aan het overlijden van een kind wen je nooit.'

Wat was er zo mooi aan het werk?

'Het contact met de kinderen en de ouders. Er zijn veel kinderen die ik nooit zal vergeten. En met sommige ouders heb ik nog altijd contact. Ik heb veel goede herinneringen aan het WKZ!'

'Kinderen zijn zo dapper, dat is geweldig om te zien'

Nienke de Blois

FUNCTIE: kinderverpleegkundige (sinds vijf jaar) **AFDELING:** Kikker **OPLEIDING:** eerst algemeen verpleegkundige en toen kinderverpleegkundige

Nienke loopt binnen voor het interview en rent meteen weer weg om iets door te geven aan een collega. Ze waarschuwt vast: 'Mijn pieper blijft gaan, hoor.'

Waarom heb je voor dit werk gekozen?

'Ik wilde dit altijd al. Ik heb eerst als sociaal pedagogisch hulpverlener gewerkt, maar de medische wereld bleef trekken. Toen ben ik toch kinderverpleegkundige geworden.'

Waar bestaat je werk uit?

'Kikker is een chirurgische afdeling, samen met het specialisme maag/darm/leverziekten. Je bent een spin in het web; je verpleegt kinderen, doet postoperatieve zorg, infuustherapie, medicatieverstrekking. We begeleiden de kinderen én hun ouders. En natuurlijk hoop je altijd dat er een moment is om samen met een kind een boekje te lezen. De hele dag ben je zo druk. Maar soms vind ik ze opeens, die kleine momentjes.'

Is het zwaar?

'Soms. Er zijn situaties die me echt raken. Kinderen die ontzettend ziek binnenkomen en in eerste instantie opknappen, en dan toch weer instorten. Dan denk je: jeetje, waar gaat dit heen? Ik heb een half jaar als kinderverpleegkundige in Afrika gewerkt. Daar overleden iedere dag drie kinderen. Vreselijk. Ik moest mezelf af en toe afsluiten om een kind te kunnen redden. Je moet kunnen doorpakken, soms moet je daarvoor vervelende dingen doen, zoals prikken geven. Het mooie is dan als je toch die glimlach krijgt van een kind.'

Hoe hou je het vol, wat is het geheim?

'We hebben een heel sterk team, we bespreken alles met elkaar. Thuis moet ik soms eerst een uur tot mezelf komen. Dan spui ik het tegen vriendinnen of familie. Ik weet dat ik elke dag de zorg overdraag aan heel goede collega's. Dan kan ik het loslaten.'

Wat is je ambitie voor de toekomst?

'Ik blijf mijn hele leven zorgen voor zieke kinderen. Misschien wel weer in een dorp in Afrika... Ik heb echt het gevoel dat het zinvol is wat ik doe. Dat het ertoe doet.'

Zuster van nu

Patiënt van nu

Bas Leliefeld, 13 jaar

'Ik was een jaar of 3, 4 toen ik naar het WKZ kwam. In de ziekenhuizen in mijn omgeving konden ze me niet meer helpen. Ik heb een longziekte, CF. Hierdoor zit er veel taaislijm vast en heb ik slechte longen. Dit kan heel gevaarlijk zijn. Soms krijg ik via het infuus antibiotica. Ik word ongeveer vier keer per jaar opgenomen, meestal twee tot drie weken. Het WKZ is een mooi ziekenhuis. De verpleging is aardig, de longarts is goed en ze hebben een heel goed CF-team. Ook de uitrustkamer, the place to be, is erg fijn. Ik wil het WKZ feliciteren met hun 125-jarig bestaan, ga zo door!'

Groot hart

Het geld voor de nieuwe kinder-intensive-care wordt ingezameld door Vrienden WKZ. Gelukkig zijn er veel Utrechters die ons helpen en zich ook inzetten voor dit grootste cadeau. Doet u ook mee?

Wie zijn Vrienden WKZ?

Een ziek kind zoveel mogelijk kind laten zijn, dat is wat we willen in het WKZ. Vrienden WKZ financiert daarom allerlei projecten die het verblijf van kinderen en ouders aangenamer maken. Ook zamelen we geld in voor onderzoek naar het verbeteren van de behandeling en begeleiding van kinderen. Dit jaar is ons grootste project de nieuwe kinder-intensive-care. Daarnaast lopen er nog meer projecten. Ook daar kunnen we uw hulp bij gebruiken!
Word ook vriend van het WKZ en help ons. Samen kunnen we kinderen even laten vergeten dat ze ziek zijn.

Onze projecten:

- Samen met ouders, bezoekers, medewerkers, bedrijven, sportclubs, scholen en andere vrienden realiseert Vrienden WKZ prachtige projecten. Een kleine greep uit de lijst:
- MRI-onderzoek bij te vroeg geboren baby's
 - beloningen voor kinderen die spannende onderzoeken moeten ondergaan
 - vernieuwing Stiltecentrum in het WKZ

Meer informatie en hoe u donateur wordt, leest u op www.vriendenwkz.nl.

'Wij feliciteren het WKZ graag met 125 jaar excellente zorg voor kinderen en hun ouders!'

Marcel Selier (Selier Project & Employment Services)

Leuk: met de hele school meedoen aan het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ. Hoe? Door Wilhelmina Kinderziekenhuis Pepermunt te verkopen of een sponsorloop te organiseren! Neem contact op met Susan Olde Kalter, 088 - 756 10 10 of stuur een mailtje naar wkz125@umcutrecht.nl.

Claudia Vonk, directeur Vrienden WKZ

Susan Olde Kalter, manager Vrienden WKZ

'Wij feliciteren het WKZ met haar 125-jarig bestaan. We zetten ons graag in voor het WKZ, daarom leveren we al jaren kosteloos drukwerk aan Vrienden WKZ.'

Bert van Heusden, ZuidamUthof Drukkerijen

Jarig ONVZ geeft cadeau

De komende drie jaar kunnen de kinderen in het WKZ blijven genieten van onze theatervoorstellingen! Elke woensdagmiddag wordt in het Kindertheater een voorstelling of workshop georganiseerd voor de kinderen en hun familie en vriendjes. Omdat ONVZ Zorgverzekeraar haar 80-jarige jubileum viert, schenkt ze duizend euro voor elk jaar dat het WKZ bestaat. Daarmee kunnen we de kinderen trakteren op drie jaar lang kinder-voorstellingen.

Fietsen voor het goede doel

Ook in 2013 fietst O-utrecht, het leukste communicatiebureau van Utrecht, zich weer de blaren op de trappers. Op zaterdag 22 juni beklimt O-utrecht samen met zo'n vijftig fietsers, waaronder WKZ-medewerkers, de Col de la Colombière in Frankrijk. Het doel: zoveel mogelijk geld inzamelen voor het grootste cadeau. Kijk op www.fietsenvoor.nl en sponsor een fietser of fiets zelf mee!

Nijntje blikje

Zowel Dick Bruna als de echt Utrechtse Banketbakkerij Theo Blom steunen graag het Wilhelmina Kinderziekenhuis. Hun samenwerking heeft geresulteerd in het Nijntje blikje, te koop bij bakkerij Blom op de Zadelstraat in Utrecht. In het blikje zitten heerlijke Nijntje koekjes en chocolaatjes. U kunt het blikje ook kopen bij de Huffelswinkels in het WKZ en het UMC Utrecht. Van elk verkocht blikje gaat € 2,- naar het grootste cadeau voor de kinderen van het WKZ!

WKZ-kinderen naar FC Utrecht - NAC

Ook FC Utrecht en zijn spelers dragen het Wilhelmina Kinderziekenhuis een warm hart toe. Daarom heeft de club voor de wedstrijd tegen NAC Breda op 21 april 2013 iets bijzonders geregeld. Zo'n honderd kinderen die daar volgens de artsen toe in staat zijn, mogen naar de wedstrijd komen kijken. Een aantal kinderen mag bij het begin van de wedstrijd met de spelers mee het veld op!

Iets terugdoen

Wie kennen het ziekenhuis nou beter dan de kinderen zelf? Daarom heeft het WKZ kinderambassadeurs. Twee om precies te zijn: Sven Hogeboom en Imke Hoorneman. Zij kennen het ziekenhuis uit eigen ervaring. Imke: 'Ik zet me graag in voor het WKZ. Zo kan ik iets terugdoen. Ik ben bijna 18 en vanaf die leeftijd moet ik naar het ziekenhuis voor volwassene. Daar zie ik best tegenop. Er is hier zo veel aandacht voor de kinderen. En voor de ouders, die mogen er 24 uur per dag zijn. Heel fijn, want ik wilde het liefst geen moment alleen zijn. Als ambassadeurs feliciteren we het WKZ met 125 jaar en hopen we dat nog heel veel kinderen hier de beste zorg krijgen.'

RTV Utrecht, de regionale omroep van Utrecht, feliciteert het WKZ van harte en hoopt de mooie samenwerking nog lang voort te zetten.

'WKZ, van harte gefeliciteerd met het jubileum! Op naar de volgende 125 jaar met goede zorg.'

Evelien Bosch, presentatrice Zappine en ambassadeur Vrienden WKZ

Bron: NCRV, Roland J. Reinders Fotografie

Te koop: WKZ Wilhelmina Pepermuntjes

De enige echte Wilhelmina Pepermuntjes zet zich graag in voor een naamenoot. Vandaar: speciale WKZ pepermunt! In een feestelijk doosje voor € 1,50 te koop vanaf het voorjaar in de Huffelswinkels van het Wilhelmina Kinderziekenhuis en UMC Utrecht. Daarnaast zijn de doosjes te koop tijdens de open dagen van het WKZ en het UMC Utrecht. Per verkocht doosje gaat € 1,- naar de nieuwe intensive-care voor het WKZ. Ook doosjes WKZ pepermunt verkopen in de straat, op school of aan collega's? Graag! Neem contact op met Susan Olde Kalter, 088 - 756 10 10 of mail naar wkz125@umcutrecht.nl.

Agenda

Activiteiten met, in of rond het WKZ

- 23 januari: lancering van de nieuwe site www.hetwkz.nl
- 16-18 februari: Women Inc Informatie over goede zorg, maakt dat een vrouw beter voorbereid en meer in balans door het leven gaat. www.womeninc.nl/festival
- 21 april: FC Utrecht Kom naar de wedstrijd van FC Utrecht-NAC in het teken van het jarige WKZ
- 25 mei: Rally met Sophia Kinderziekenhuis Kinderen van het Wilhelmina Kinderziekenhuis en het Sophia Kinderziekenhuis komen op elkaars verjaardagsfeestje!
- 1 juni: Classico Giro Utrecht Voor iedere deelnemer aan de pelotonstocht van dit grootse wielerevenement gaat 2 euro naar Vrienden WKZ. Mee-doen? Ga naar www.classicogiroutrecht.nl
- 22 juni: Fietsenvoor Fietsenvoor op de Col de la Colombière. www.fietsenvoor.nl
- 14-19 juli: European Youth Olympic Festival Kinderen in het WKZ kunnen deelnemen aan het EYOF. Een aantal van hen krijgt zelfs de kans om de Olympische vlam te dragen. www.utrecht2013.com
- 31 augustus: Open Dag Unieke kans om een kijkje achter de schermen te nemen en het kinderziekenhuis eens van een heel andere kant te leren kennen
- 16 maart, 15 juni, 14 september, 15 december: Zwangere zaterdag Voor iedereen die meer wil weten over zwanger worden en zijn, bevallen, de kraamtijd en alles wat hierbij komt kijken
- September: Kindersymposium Thema: kinderteilneming

Iedere maand: speciale lustrumactiviteit in het Kindertheater

Houd de website www.125jaarwkz.nl in de gaten voor de actuele agenda!

1888
Oprichting WKZ: in 1888 starten zes vooraanstaande Utrechtse burgers met geld inzamelen voor de stichting van een kinderziekenhuis voor kinderen van behoeftige ouders. In november dat jaar wordt in de Oude Kerkstraat een eenvoudig kinderziekenhuis geopend, waar plek is voor acht tot negen kinderen.

1890
Huur van het aangrenzende pand en uitbreiding tot 20 à 25 patiëntjes.

1895
Voor het eerst wordt een couveuse in gebruik genomen.

1897
Het kinderziekenhuis krijgt een nieuwe naam: het Wilhelmina Kinderziekenhuis. In 1898 zal Wilhelmina de troon bestijgen.

1898
Verhuizing naar Nieuwegegracht 137, waar plaats is voor 70 kinderen.

1900
In het WKZ liggen 350 patiënten per jaar.

1909
Oprichting van de Ziekenhuisschool Utrecht.

1935
Opening van de 'polikliniek voor kinderziekten' in het pand naast het WKZ op Nieuwegegracht 139

1937
De eerste nazorgzuster start met haar werk om het herstel van de kinderen na hun ontslag uit het ziekenhuis te bevorderen en te voorkomen dat ze een terugval kregen.

1977
Eerste open-hart-operatie in het WKZ.

1988
100 jaar na opening van het WKZ is het aantal bedden uitgebreid tot 134. Er worden 3400 kinderen per jaar opgenomen, gemiddeld liggen zij 12 dagen in het ziekenhuis. Meer dan 31.000 kinderen bezoeken de polikliniek.

1999
Het WKZ verhuist naar De Uithof en fuseert tot het UMC Utrecht met het Academisch Ziekenhuis Utrecht (AZU) en de Medische faculteit van de Universiteit Utrecht (MFU). Ook vindt in dit jaar de opening van het Ronald McDonald huis plaats.

2009
Het Kinderhartcentrum verdubbelt in omvang.

2010
Opening van de Ronald McDonald huiskamer.

2012
Jaarlijks worden in het WKZ 5000 kinderen opgenomen en worden er zo'n 3000 kinderen in het WKZ geboren. Er komen ongeveer 6000 kinderen voor een dagbehandeling en er worden 48.000 bezoeken aan de polikliniek afgelegd.

2013
We vieren ons 125-jarig bestaan en doen er alles aan om de kinderen van het WKZ het grootste cadeau te kunnen geven: een nieuwe kinder-intensive-care! Doet u mee? Kijk op de achterkant van dit magazine of op www.125jaarwkz.nl

Onze grootste wens: een kinder-intensive-care

In dit magazine leest u alles over ons jubileum en waarom een nieuwe kinder-intensive-care hard nodig is.

Dit kost veel geld, maar u kunt ons helpen. Door te doneren op giro 303 of door zelf een actie te starten. Kijk op www.125jaarwkz.nl en doe mee! Alle beetjes helpen.

U kunt ook de machtigingskaart invullen en naar ons opsturen. Doe het vandaag nog!

Namens alle kinderen van het WKZ: bedankt!

giro
303

Vrienden
Wilhelmina Kinderziekenhuis

125jaarWKZ.nl

helpen beter maken

Ja, ik doe mee aan het grootste cadeau!

Ik machtig de Vrienden Wilhelmina Kinderziekenhuis om het ingevulde bedrag af te schrijven van rekeningnummer:

Ik kies voor:

- Een eenmalige donatie van € voor de kinder-intensive-care
- Ik word donateur en geef een vast bedrag per maand (tot wederopzegging) van: € 3,- € 6,- € 9,- €.....,-
- Ja, ik blijf graag op de hoogte en ontvang de nieuwsbrief

Mijn gegevens:

Achternaam Dhr. Mw.
Voorletters Geboortedatum
Adres
Postcode + woonplaats
Telefoon E-mail
Datum Handtekening